

logische. Hierdoor wordt een plaag weliswaar dikwijls niet geheel uitgeroeid, maar door de regulerende werking van de biologische factoren blijft zij soms toch beneden het „kritisch niveau”, waarmee de schade wordt aangeduid, die toelaatbaar is. De ligging van dit niveau is sterk afhankelijk van de cultuur, b.v. voor een bos veel hoger dan voor een bloemenkas.

Hierna sprak de heer J. W. Hes over „Invasies”. Hij behandelde verschillende voorbeelden, waarbij de verspreiding van organismen buiten hun oorspronkelijk areaal voor de mens ernstige gevolgen had.

Ten slotte sprak de heer P. H. van de Pol over „Het gebruik van indicatiemethoden voor het vaststellen van de areaal-uitbreiding van enige schadelijke insectesoorten”.

De 44e bijeenkomst werd gehouden op 24 februari 1960 in het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden. Aanwezig waren 40 leden en 8 introducés.

Allereerst was aan de orde de verkiezing van een voorzitter in verband met het verstrijken van de 5-jarige bestuursperiode van Dr. F. E. LOOSJES. Gekozen werd Dr. H. J. DE FLUITER, die door het bestuur kandidaat was gesteld.

De vergadering stond geheel in het teken van de entomologische problemen in de tropen. De heer P. A. van der Laan sprak over „Problemen der insectenbestrijding in de katoencultuur in de Soedan”. De heer W. J. Maan behandelde „De Soedan, land en volk, en enkele entomologische problemen”. De heer C. F. A. Bruyning besprak „Myiasis, aantasting van de mens door vliegen, o.a. in Suriname”, mede aan de hand van de door hem persoonlijk met deze ziekte opgedane ervaring. De heer J. G. Betrem ten slotte had als onderwerp „Een en ander over Colombia (Z. Am.) en enkele entomologische opmerkingen over cultures aldaar”. Hij legde speciaal de nadruk op een vergelijking tussen Colombiaanse en Indonesische cultures en gewoonten.

De 45e bijeenkomst werd gehouden op 29 juni 1960 in Hotel van Gijtenbeek te Zwolle. Aanwezig waren 30 leden en 10 introducés.

De heer A. F. H. Besemer sprak over „De epidemiologie van *Diprion pini*”. De heer H. J. de Fluiter behandelde „Bestrijdingsmogelijkheden van *Diprion*-plagen”. Vervolgens hield de heer D. Doom een voordracht: „Iets over de biologie van enige voor de bosbouw belangrijke *Diprion*-soorten, in het bijzonder van *D. pallidum*”. *D. pallidum* komt voor in gemengde plagen samen met *D. pini*. Hij geeft de voorkeur aan jonger bos.

In aansluiting op deze inleidingen werd een excursie naar Dalfsen gemaakt, waar op het landgoed Rechteren een aantasting van *Diprion pallidum* werd bezichtigd. Hier was o.a. de parasitering van larven en cocons waar te nemen.

Verslag der 46e Vergadering van de Afdeling voor Toegepaste Entomologie

door

A. POST

De 46e bijeenkomst der Afdeling werd gehouden op 21 september 1960 op het Proefstation voor de Fruitteelt in de Volle Grond te Wilhelminadorp.

Allereerst gaf Ir. B. Roelofs aan de hand van een uitgereikt stencil een overzicht van „De positie van de kleinfruiteelt in Nederland”.

Hierna besprak de heer M. van de Vrie de „Biologie en bestrijding van de aardbeimijt, *Steneotarsonemus fragariae* Zimm.”.

Op aardbei kunnen 2 mijtesoorten schadelijk optreden, nl. *Tetranychus fragariae* Oudms. (= *urticae* C. L. Koch?) en *Steneotarsonemus fragariae* Zimm. Vooral de laatstgenoemde is door zijn verborgen leefwijze vele jaren een zeer moeilijk te bestrijden plaag geweest.

Na een overzicht gegeven te hebben van biologie, beschadiging en schadebeeld wordt de bestrijding van de mijt besproken. Biologische bestrijding door de roofmijt *Typhlodromus cucumeris* Oudms. zal vermoedelijk slechts een ondergeschikte rol spelen in de regulatie van de plaag.

Chemische bestrijding kan op productievelden plaats vinden na de oogst. Hierbij kan gebruik gemaakt worden van Endrin, Kelthane of Thiodaan. Op vermeerderingsvelden kan het gehele groeiseizoen Endrin worden gebruikt.

Voorts sprak de heer Van de Vrie over „Biologie en bestrijding van de rondknopmijt (*Cecidophyes ribis* (Nal.)) op zwarte bes”.

Op zwarte bes kunnen de volgende mijtesoorten worden aangetroffen: *Cecidophyes ribis* (veelal bekend als *Eriophyes ribis*), *Oxypleurites neglectus* Massee, *Tetranychus* sp. (= *urticae* C. L. Koch?) en *Tarsonemus* sp. *C. ribis* is de algemeenste. Zij veroorzaakt op deze waardplant galwoekeringen in de knoppen, waardoor het uitlopen van de knoppen onmogelijk wordt. Verder zou deze mijtesoort vector van het netelbladvirus zijn, hetgeen bladmisvormingen en onvruchtbaarheid van de struiken veroorzaakt.

Na een bespreking van de biologie wordt de chemische bestrijding behandeld, die moet plaats vinden gedurende de migratieperiode van de mijten. Als bestrijdingsmiddelen komen in aanmerking: Thiodaan, Endrin en spuitzwavel. Het laatstgenoemde middel vertoont op vele rassen een sterke fytoxische werking.

Tot besluit sprak de heer W. C. Nijveldt over „Fenologie en bestrijdingsmogelijkheden van de zwartebessebladgalmug, *Dasyneura tetensi*”.

Op verzoek van de Rijkstuinbouwvoorlichtingsdienst werd door het I.P.O. in 1960 een onderzoek ingesteld naar de bestrijdingsmogelijkheden van de zwartebessebladgalmug (*Dasyneura tetensi* Rübs). Dit onderzoek vond hoofdzakelijk in de teeltgebieden van Zeeland, Noordholland en Brabant plaats.

Het schadebeeld manifesteert zich in de groeitoppen als volkomen misvormde en onontwikkelde bladeren, waardoor de normale lengtegroei van de takken stagneert. Hierdoor zou oogstderving optreden. Bovendien krijgen de vermeerderingsvelden een onooglijk aanzien en wordt de keuring op virusverschijnselen bemoeilijkt. Door middel van fenologisch-biologische waarnemingen werd getracht een goede basis voor een doeltreffende bestrijdingswijze te vinden. Het zwaartepunt van de bestrijding dient op de eerste generatie te worden gelegd. Parathion bleek een goede dodende werking op de larven in de gallen te hebben.

Gedurende een rondknopbestrijdingsproef met Thiodaan bleken de struiken eveneens tegen galmugaantasting beschermd geweest te zijn.

Wilhelminadorp (Z.).